

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 5T/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916010354
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Nadzam
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2016:7916010354.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Trebišov Mgr. Jozef Nadzam na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.10.2016

rozhodol:

Obžalovaný H.j e v i n n ý, ž e

dňa 04.04.2016 v čase okolo 20.20 h. po slovnom upozornení od poškodenej, že spoločne s mladistvou M. sa správajú nevhodne, spoločne prišli k oploteniu obývaného obytného bloku s popisným číslom XX/XX na ulici Z., kde kopancami prelomili uzamknutú vstupnú kovovú jednokrídlovú bráničku v jej strednej drevotrieskovej časti a kovový rám v oblasti zámku prehli smerom dovnútra, vytrhli ovládač zvončeka, ktorá potom hodili do okien, tak sa dostali na pozemok rodinného domu, prišli k vstupným dverám, do ktorých opakovane kopali nohami, búchali, vyzváňali, pričom v tom došiel k bráničke F., ktorý im chcel v ďalšom konaní zabrániť, a to takým spôsobom, že obvineného H. násilím vytiahol z vedeného pozemku, na základe čoho odišla z pozemku aj obvinená mladistvá M., avšak obvinení vniknutie na uvedený pozemok a búchanie na vstupné dvere do bytu zopakoval trikrát, pričom svojím konaním spôsobil poškodenej N. poškodením vstupnej kovovej bráničky a zvončeka škodu vo výške 35,- €,

t e d a

spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to vlámaním,

č í m s p á c h a l

spolupáchatelstvo prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona.

Z a t o h o o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia

Podľa 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Vykonaným dokazovaním súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.10.2016 obžalovaný vyhlásil, po poučení, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

Obžalovaný na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c,d,f,g,h, Tr. poriadku odpovedal

- že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
- že bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a že sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- že rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
- že bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu,
- že sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin.

Prokurátor navrhol prijať vyhlásenia obžalovaného, preto súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku, že dokazovanie v rozsahu uznania viny sa nevykoná.

Súd následne vykonal dokazovanie v súvislosti s uložením trestu a ochranného opatrenia.

Zo znaleckého posudku Y. odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria na obžalovaného vyplýva, že ten v čase skutku, ani toho času, netrpí na duševnú chorobu, u obžalovaného bola zistená nevyrovnaná, emočne labilná osobnosť, pričom sa nejedná o duševnú chorobu ale ide o poruchu osobnosti. V čase spáchania trestného činu u obžalovaného išlo o stredne ťažký stupeň opilsti (1,65 promile), obžalovaný v čase spáchania skutku dokázal rozpoznať protiprávnosť svojho konania ako aj mal schopnosť svoje konanie ovládať a táto schopnosť bola zmenšená len pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania a v čase spáchania skutku chápal zmysel trestného konania. Znalec odporúčal uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Zo správy o povesti mesta Trebišov na obžalovaného vyplýva, že je pravdepodobne v spoločnej domácnosti so svojou matkou, iné skutočnosti mesto neuvádza.

Z odpisu registra trestov na obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ dvakrát trestaný a to v roku 2012 pre prečin krádeže, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na 15 mesiacov, pričom trest mu bol odpustený 02.01.2013 amnestiou prezidenta republiky a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Druhýkrát a naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/15/2016 zo dňa 24.02.2016, kde mu bol pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky uložený podľa § 289 ods. 1, §36 písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 18 mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 09.03.2015.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo, i vo vzájomnom súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil dňa 04.04.2016 všetky znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, pretože spoločne s mladistvou M. neoprávnene vnikol do obydľia N. neoprávnene tam zotrval spoločne s mladistvou M. a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to vlámaním. Obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. V prípravnom konaní zo spáchania skutku obžalovaného usvedčovali svedkovia U., ako aj spoluobžalovaná mladistvá M.

Vzhľadom k vyššie uvedenému súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Vina je preukázaná nielen vyhlásením obžalovaného, ale aj ďalšími vyššie uvedenými dôkazmi, preto súd o vine obžalovaného pochybnosti nemal.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd zobral do úvahy jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že sa priznal k spáchaniu skutku, do úvahy zobral aj jednu príťažujúcu okolnosť, a to že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený a pri vyrovnanom pomere poľahčujúcej a príťažujúcej okolnosti v zmysle § 38 ods. 2 neopravoval zákonom stanovenú trestnú sadzbu v trvaní 1 až 5 rokov a uložil obžalovanému trest na celkom dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby domnievajúc sa, že takéto rozhodnutie vzhľadom ku skutočnosti, že sa mu zároveň ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, za postačujúce.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/15/2016, preto uložil obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody, keďže spáchal úmyselný trestný čin.

Keďže obžalovaný pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný spáchal skutok pod vplyvom alkoholických nápojov, znalec odporúčal uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, preto súd uložil obžalovanému aj toto ochranné opatrenie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.